

paa alle de værste Voldsforbrydere. Og nu vil jeg spørge de ærede Medlemmer, som i Forvejen vilde være tilbøjelige til at bibeholde § 5, om ikke netop det, som er udtrykt i disse vore Ændringsforslag, er det, der rammer deres Tanker. Det er dem ikke om at gøre, at Prygl blive anvendte, men at de blive anvendte som Straf, naar alt andet glipper. Og da det, som sagt, ikke naas ved Forslaget, som det forehiger, men vilde naas ved det Ændringsforslag, som vi her tillade os at stille, saa rette vi nu denne Appel til saadanne ærede Medlemmer om at tænke vort Forslag grundig igennem og eventuelt give det deres Stemme.

Jeg behøver i øvrigt ikke at omtale Enkelthederne i Forslaget, som er fremsat, men jeg ønsker at rette en Henstilling til Tingets højtærede Formand, og det er følgende: Efter Forretningsordenen bestemmer Formanden den Orden, i hvilken de forskellige Afsnit skulle komme frem til Afstemning. Vor Hovedtanke ligger i vort Ændringsforslag om Oprettelse af Statens Tvangsarbejdsanstalt, der er stillet til § 11, som hører til 2det Kapitel af dette Lovforslag. Det kunde jo tænkes, at en Del Medlemmer vilde gaa med til — og det vilde jo egentlig være urimeligt andet — at lade § 5 falde, for saa vidt som vort Ændringsforslag til § 11 blev vedtaget. Hvis de gaa ind paa den Betragtning, jeg nylig har udviklet: at vort Forslag i Virkeligheden paa en langt bedre Maade rammer de Herrers Tanker, men de paa den anden Side ikke ønske at lade § 5 falde i Utide, naar de ikke ere sikre paa, at § 11 vil faa den Affattelse, som vi have foreslaaet, saa vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Formand, at 2det Kapitel sættes under Afstemning først. Thi hvis der bliver stemt i den sædvanlige Orden efter Paragraffernes Rækkefølge, saa ved man jo ikke, naar der stemmes over § 5, om § 11 bliver ændret saaledes, som vi foreslaa. Men hvis der først stemmes over § 11, da vil det altsaa ved Afstemningen over § 11 blive afgjort, om vort Forslag skal faa Flertal i dette Ting eller ikke, og da staar man altsaa frit overfor Bestemmelserne, som findes i § 5.

Det vilde være særdeles ønskeligt, om det var muligt at samle i hvert Fald et stort Flertal om en Ordning, som dog rammer de forskellige Ønsker i Øjeblikket. Vi vide alle, at Situationen er saaledes, at man ikke rigtig ved, hvordan det vil gaa med § 5, naar den kommer til en fri Afstemning. Den vil maaske, lad os forud-

sætte det, blive vedtagen med en lille Majoritet. Naa, det, at noget er vedtaget med Majoritet, er jo afgørende, saa at det jo i og for sig med Hensyn til Sagens Gennemførelse er af mindre Betydning, om Majoriteten er stor eller kneben og maaske kun erhvervet ved Opbydelse af alle Kræfter. Men hvor der er Tale om en betydningsfuld Sag som denne her, kan vistnok ingen af dem, som i øvrigt ere Tilhængere af § 5, være synderlig tilfreds med, at denne Sag bliver vedtagen og gaar igennem dette Ting med en overordentlig kneben Majoritet. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, som vi have stillet.

Lange: Af de Ændringsforslag, som ere stillede her til Sagens anden Behandling, er der vel intet, der er saa lille som mit, der er stillet til § 5. Men trods dets Lidenhed tror jeg dog, at hvis man ude i Landet læste denne Lov igennem med dens forskellige Paragraffer, vilde denne Ændring om sig samle et Flertal ikke alene blandt enhver tænkende Fader og Moder, men ogsaa blandt Folk i Almindelighed.

Lovforslagets Bestemmelse siger jo, at i Tilfælde af gentagen Utugt med eller uterligt Forhold mod Pigebørn under 12 Aar og Forsøg derpaa kan denne Tillægsstraf gives. Nu staar det for mig som sørgeligt, at der skal være Forskel paa det Forhold, som en Mand i Samfundet, som jeg nærmest vil kalde for et Menneskedyr, udviser over for et Pigebarn, naar dette er 12 Aar, og naar det er 14 Aar. Jeg tror bestemt at turde sige, at her i vort Land ere Forholdene saaledes, at et Pigebarn i Alderen under 14 Aar absolut ikke er udviklet saaledes, at nogen af disse Menneskedyr skulde være ude af Stand til at se, at dette Barn er mindreaarigt. Jeg foreslaar derfor, at Bestemmelsen om 12 Aar forandres til 14 Aar, og dette er for mig en Hjertesag. Jeg ved ganske vist, at i almindelig borgerlig Straffelovs § 173 findes denne Aldersgrænse af 12 Aar, ligesom det ogsaa er den Grænse, der er sat her i Forslaget, og det vil komme lidt i Strid med den Forandring, jeg ønsker her, men jeg tænkte mig, at det kunde være muligt for den højtærede Justitsminister inden Sagens tredje Behandling at indføre en Forandring paa dette Punkt, saaledes at Aldersgrænsen blev forandret fra 12 til 14 Aar. Naar jeg ikke tidligere har talt om dette, er det, fordi jeg personlig har henvendt mig til forskellige Udvalgsmed-